

II

(Aktai, priimti remiantis EB ir (arba) Euratomo steigimo sutartimis, kurių skelbti neprivaloma)

SPRENDIMAI

KOMISIJA

KOMISIJOS SPRENDIMAS

2009 m. balandžio 20 d.

dėl atliekų įrenginių klasifikavimo kriterijų nustatymo pagal Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2006/21/EB dėl kasybos pramonės atliekų tvarkymo III priedą

(pranešta dokumentu Nr. C(2009) 2856)

(2009/337/EB)

EUROPOS BENDRIJŲ KOMISIJA,

nybei ir bent jau baigus įrenginio eksploataciją įrenginio klasifikaciją reikėtų persvarstyti.

atsižvelgdama į Europos bendrijos steigimo sutartį,

atsižvelgdama į 2006 m. kovo 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2006/21/EB dėl kasybos pramonės atliekų tvarkymo ir iš dalies keičiančią Direktyvą 2004/35/EB ⁽¹⁾, ypač į jos 22 straipsnio 1 dalies g punktą,

kadangi:

(1) Siekiant užtikrinti bendrą Direktyvos 2006/21/EB III priede nustatytų kriterijų vertinimą būtina, atsižvelgiant į skirtingas atliekų įrenginių rūšis ir trumpalaikius, ilgalaikius bei visą įrenginių eksploatavimo laikotarpį juose vykstančius procesus, apibrėžti metodiką ir, jei įmanoma, nustatyti ribines vertes.

(2) Techniniu požiūriu atliekų įrenginius, kuriuose yra tik inertinės atliekos arba neužterštas gruntas, derėtų atleisti nuo pavojingų medžiagų ar pavojingų atliekų aptikimo kriterijų vertinimo.

(3) Galimas atliekų įrenginio pavojingumas jo eksploatacijos metu ir po uždarymo gali labai skirtis. Todėl iškylus būti-

(4) Vertinant struktūrinio vientisumo netekusio arba netinkamai veikiančio įrenginio keliamą grėsmę žmonių gyvybei ar sveikatai, turėtų būti atsižvelgiama į faktinį nuolatinį žmonių buvimą įrenginio vietose, kurios gali būti paveiktos.

(5) Šiame sprendime numatytos priemonės atitinka Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2006/12/EB ⁽²⁾ 18 straipsniu įkurto komiteto nuomonę,

PRIĖMĖ ŠĮ SPRENDIMĄ:

1 straipsnis

1. Atliekų įrenginys priskiriamas A kategorijai pagal Direktyvos 2006/21/EB III priedo pirmąją įtrauką, jei prognozuojamos trumpalaikės ar ilgalaikės gedimo, kurio priežastis yra atliekų įrenginio struktūrinio vientisumo netekimas arba jo netinkama veikla, pasekmės galėtų būti:

a) nemaža tikimybė prarasti žmonių gyvybių;

⁽¹⁾ OL L 102, 2006 4 11, p. 15.

⁽²⁾ OL L 114, 2006 4 27, p. 9.

b) rimtas pavojus žmonių sveikatai;

c) didelis aplinkai keliamas pavojus.

2. Kai vertinamas įrenginio pavojingumas siekiant jį klasifikuoti pagal 1 dalį, atsižvelgiama į visą įrenginio būvio ciklą, įskaitant laikotarpį po uždarymo.

2 straipsnis

1. Šiame sprendime atliekų įrenginio struktūrinis vientisumas yra pajėgumas atliktas išlaikyti įrenginio ribose taip, kaip numatyta projektuojant įrenginį.

2. Struktūrinio vientisumo netekimas apima visus įmanomus su atliekų įrenginio struktūra susijusius gedimus.

3. Struktūrinio vientisumo netekimo pasekmių vertinimas apima tiesioginį bet kokių medžiagų, išvežtų iš įrenginio dėl gedimo, poveikį ir jo trumpalaikius bei ilgalaikius padarinius.

3 straipsnis

1. Šiame sprendime atliekų įrenginio netinkama veikla yra bet kokia veikla, dėl kurios gali kilti stambi avarija, įskaitant netinkamą aplinkos apsaugos priemonių veikimą ir trūkumų turinčią arba nepatenkinamą įrenginio konstrukciją.

2. Vertinant teršalų išleidimą dėl netinkamos veiklos, atsižvelgiama į trumpalaikio ir ilgalaikio teršalų išleidimo padarinius. Vertinamas ne tik įrenginio eksploatacijos laikotarpis, bet ir ilgalaikė perspektyva po uždarymo. Be to, vertinamas ir galimas įrenginių, kuriuose yra reaktyviųjų atliekų, keliamas pavojus, nepriklausomai nuo to, ar tos atliekos laikomos pavojingomis pagal Tarybos direktyvą 91/689/EEB ⁽¹⁾.

4 straipsnis

1. Valstybės narės vertina gedimo, kurio priežastis yra struktūrinio vientisumo netekimas arba netinkama veikla, padarinius vadovaudamosi 2, 3 ir 4 dalių nuostatomis.

2. Tikimybė prarasti žmonių gyvybių yra nedidelė arba poveikis žmonių sveikatai nėra rimtas, jei manoma, kad žmonės, kurie gali nukentėti, išskyrus įrenginio darbuotojus, tose vietose, kurios gali būti pavojingos, bus ne nuolat arba

neilgą laiką. Sužalojimai, dėl kurių žmogus tampa neįgalus, arba ilgalaikiai sveikatos sutrikimai laikomi rimtu pavojumi žmogaus sveikatai.

3. Galimas aplinkai keliamas pavojus yra nedidelis, jei:

a) galimo teršalų šaltinio stiprumas smarkiai mažta per trumpą laikotarpį;

b) gedimas nesukelia jokios nuolatinės arba ilgalaikės žalos aplinkai;

c) paveiktos aplinkos būklė gali būti atkurta atlikus nedidelį valymą ir nedidelius atkuriamuosius darbus.

4. Nustatant tikimybę prarasti žmonių gyvybių bei pavojų žmonių sveikatai ar aplinkai, galimo poveikio mastas vertinamas atsižvelgiant į konkretų taršos šaltinį, jos kelią ir taršos vietą.

Jei tarp taršos šaltinio ir taršos vietos nėra kelio, atitinkamas įrenginys nepriskiriamas A kategorijai dėl struktūrinio vientisumo netekimo ar netinkamos veiklos.

5 straipsnis

1. Struktūrinio vientisumo netekusios apdorojimo atliekų užtvankos laikomos pavojingomis žmonių gyvybei, jei vanduo arba suspensija yra bent 0,7 m virš žemės paviršiaus lygio arba jei vanduo ar suspensija teka didesniu kaip 0,5 m/s greičiu.

2. Vertinant tikimybę prarasti žmonių gyvybių arba pavojų žmonių sveikatai atsižvelgiama bent į šiuos veiksnius:

a) įrenginio dydį ir ypatybes, įskaitant jo konstrukciją;

b) įrenginio atliekų kiekybę ir kokybę, įskaitant fizines ir chemines savybes;

c) įrenginio teritorijos topografinės savybės, įskaitant gebėjimą sulaikyti vandenį;

d) laiką, per kurį galima išsiliejo banga pasiektų žmonių buvimo vietas;

e) potvynio bangos sklaidimo greitį;

f) prognozuojamą vandens ar suspensijos lygį;

⁽¹⁾ OL L 377, 1991 12 31, p. 20.

- g) vandens arba suspensijos lygio kilimo greitį;
- h) visus su konkrečia teritorija susijusius veiksnius, kurie gali turėti įtakos tikimybei, kad bus prarasta žmonių gyvybių ar kad kils pavojus žmonių sveikatai.

6 straipsnis

1. Atliekų sąvartos nuošliaužos atveju bet koks atliekų masės judėjimas laikomas pavojingu žmonių gyvybei, jei atliekų masės judėjimo diapazone yra žmonių.
2. Vertinant tikimybę prarasti žmonių gyvybių arba pavojų žmonių sveikatai atsižvelgiama bent į šiuos veiksnius:
 - a) įrenginio dydį ir ypatybes, įskaitant jo konstrukciją;
 - b) įrenginio atliekų kiekybę ir kokybę, įskaitant fizines ir chemines savybes;
 - c) sąvartos nuolydžio kampą;
 - d) vidinio požeminio vandens sankaupos sąvartoje tikimybę;
 - e) grunto stabilumą;
 - f) topografinius duomenis;
 - g) artumą iki vandentakių, statinių, pastatų;
 - h) kasyklos darbus;
 - i) visus kitus konkrečiai teritorijai būdingus veiksnius, kurie gali labai padidinti įrenginio struktūros keliamą grėsmę.

7 straipsnis

1. Direktyvos 2006/21/EB III priedo antroje įtraukoje minima riba apskaičiuojama kaip šių dydžių santykis:
 - a) visų atliekų, laikomų pavojingomis pagal Direktyvą 91/689/EEB, kurios, kaip numatoma, turėtų būti įrenginyje pasibaigus planuojamam jo eksploatavimo laikotarpiui, sausosios medžiagos masės ir
 - b) visų atliekų, kurios, kaip numatoma, turėtų būti įrenginyje pasibaigus planuojamam jo eksploatavimo laikotarpiui, sausosios medžiagos masės.
2. Jei 1 dalyje minimas santykis yra didesnis kaip 50 %, įrenginys priskiriamas A kategorijai.

3. Jei 1 dalyje minimas santykis yra 5–50 %, įrenginys priskiriamas A kategorijai.

Tačiau toks įrenginys gali būti nepriskiriamas A kategorijai, jei atlikus konkretaus įrenginio teritorijos rizikos vertinimą (ypač kreipiant dėmesį į pavojingų atliekų poveikį), kuris yra klasifikavimo atsižvelgiant į gedimo dėl vientisumo netekimo ar netinkamos veiklos pasekmes dalis, įrodoma, kad įrenginio nereikėtų priskirti A kategorijai dėl jame esančių pavojingų medžiagų.

4. Jei 1 dalyje minimas santykis yra mažesnis kaip 5 %, įrenginys nepriskiriamas A kategorijai dėl jame esančių pavojingų medžiagų.

8 straipsnis

1. Valstybės narės, atsižvelgdamos į 2, 3 ir 4 dalių nuostatas, įvertina, ar laikomasi Direktyvos 2006/21/EB III priedo trečioje įtraukoje nustatyto kriterijaus.

2. Planuojant apdorojimo atliekų baseinus naudotina tokia metodika:

- a) atliekamas apdorojimo procese naudojamų medžiagų ir preparatų, kurie vėliau išmetami su apdorojimo atliekų suspensija į apdorojimo atliekų baseiną, sąrašas;
- b) kiekvieniems planuojamos eksploatacijos metams apskaičiuojamas kiekvienos medžiagos ir kiekvieno preparato kiekis, per metus sunaudojamas apdorojimo procese;
- c) nustatoma, ar kiekviena medžiaga ir kiekvienas preparatas yra laikomi pavojingais pagal Tarybos direktyvą 67/548/EEB ⁽¹⁾ ir Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 1999/45/EB ⁽²⁾;
- d) kiekvieniems planuojamos eksploatacijos metams pagal I priede pateiktą formulę apskaičiuojamas metinis apdorojimo atliekų baseine laikomo vandens kiekio padidėjimas (ΔQ_i) stabilios būsenos sąlygomis,
- e) pagal II priede pateiktą formulę apskaičiuojama kiekvienos pagal c punktą nustatytos pavojingos medžiagos ir kiekvieno pavojingo preparato didžiausia metinė koncentracija (C_{max}) vandeninėje fazėje.

⁽¹⁾ OL 196, 1967 8 16, p. 1.

⁽²⁾ OL L 200, 1999 7 30, p. 1.

Jei apskaičiavus šių medžiagų ir preparatų didžiausios metinės koncentracijos vertes (C max) vandeninėje fazėje jie laikomi pavojingais pagal Direktyvą 1999/45/EB arba Direktyvą 67/548/EEB, įrenginys priskiriamas A kategorijai.

3. Eksploatuojami apdorojimo atliekų baseinai klasifikuojami pagal 2 dalyje nurodytą metodiką arba atlikus tiesioginę cheminę įrenginyje esančio vandens ir kietųjų atliekų analizę. Jei vandeninė fazė ir joje esančios atliekos turi būti laikomi pavojingu preparatu pagal Direktyvą 1999/45/EB arba Direktyvą 67/548/EEB, įrenginys priskiriamas A kategorijai.

4. Valstybės narės, uždarydamos rūdos plovimo įrenginius, kuriuose metalai išgaunami iš rūdos krūvos juos išplauinant plovimo tirpalu, turi patikrinti, ar įrenginiuose nėra pavojingų medžiagų, remdamosi ekstrahavimui naudotų chemikalų sąrašu ir šių plovimo chemikalų liekanų koncentracijomis drenaže pabaigus plovimą. Jei tokios išplovos turi būti laikomos pavojingais preparatais pagal Direktyvą 1999/45/EB arba Direktyvą 67/548/EEB, įrenginys priskiriamas A kategorijai.

9 straipsnis

Šio sprendimo 7 ir 8 straipsniai netaikomi atliekų įrenginiams, kuriuose yra tik inertinės atliekos arba neužterštas gruntas.

10 straipsnis

Jei leidimas iš esmės keičiamas arba labai pasikeičia veiklos sąlygos, kompetentinga institucija, kaip apibrėžta Direktyvoje 2006/21/EB, persvarsto įrenginio klasifikaciją.

Klasifikacija persvarstoma ne vėliau kaip iki įrenginio eksploatavimo pabaigos.

11 straipsnis

Šis sprendimas skirtas valstybėms narėms.

Priimta Briuselyje 2009 m. balandžio 20 d.

Komisijos vardu

Stavros DIMAS

Komisijos narys

*I PRIEDAS***Apdorojimo atliekų baseine laikomo vandens kiekio metinio padidėjimo (ΔQ_i) apskaičiavimo formulė, nurodyta 8 straipsnio 2 dalyje**

$\Delta Q_i = (\Delta M_i/D) * P$, kai:

ΔQ_i = metinis apdorojimo atliekų baseine laikomo vandens kiekio padidėjimas (m^3 /per metus) „i“ metais

ΔM_i = metinis į baseiną išleidžiamų apdorojimo atliekų kiekis (sausos svorio tonomis/per metus) „i“ metais

D = vidutinis išmestų apdorojimo atliekų sausos masės tankis (t/m^3)

P = vidutinis nusėdusių apdorojimo atliekų poringumas (m^3/m^3), išreikštas kaip tuštumų tūrio ir viso apdorojimo atliekų nuosėdų tūrio santykis

Jei neturima tikslių duomenų, naudojamos šios standartinės vertės: sausos masės tankis $1,4 t/m^3$ ir poringumas $0,5 m^3/m^3$.

*II PRIEDAS***Didžiausios koncentracijos vandeninėje fazėje (C_{max}) apskaičiavimas, kaip nurodyta 8 straipsnio 2 dalyje**

C_{max} = didžiausia $S_i/\Delta Q_i$ vertė, kai:

S_i = metinis kiekvienos medžiagos ir preparato, nustatyto pagal 8 straipsnio 2 dalies c punktą, „i“ metais į baseiną išleistas kiekis.
